

Norsk Folkehjelp
Fagbevegelsens solidaritetsorganisasjon

Fellesforbundet

Fellesforbundet
Landsmøterapport 2020–2023

SAMARBEID OM SOLIDARITET

Vi retter en stor takk til Fellesforbundet for det gode samarbeidet i landsmøteperioden. Fellesforbundet og Norsk Folkehjelp deler sterke tradisjoner for internasjonal solidaritet, og dette er et godt utgangspunkt for å nå de målene vi setter oss.

Våre samarbeidspartnere i Sør-Afrika er sosiale bevegelser, sivilsamfunnsorganisasjoner og forskningsinstitusjoner. Felles for dem er at de kjemper for rettferdig fordeling av makt og ressurser. Mange av dem samarbeider tett med fagbevegelsen, og har opplevd både vold og trusler fra arbeidsgivere som har motsatt seg fagorganisering.

Fortsatt er det få mennesker som organiserer seg kollektivt i det sørafrikanske landbruket. En av grunnene er at mange av gårdene ligger isolert fra omverdenen. Noen av arbeiderne vet ikke at det finnes fagforeninger for dem, og at også sesongarbeiderne kan bli medlemmer. Og andre tror fagforeningskontingenten er for dyr. Men den aller viktigste årsaken til at folk ikke organiserer seg er at gårdeierne fraråder og i noen tilfeller aktivt forbyr arbeiderne å melde seg inn

i en fagforening. Med den høye arbeidsløsheten, en utbredt fattigdom og vold i samfunnet, er mange er redd for jobben og boligen sin, og tør ikke trosse arbeidsgiveren.

Norsk Folkehjelp ønsker å bidra til partnerne skal få større påvirkningskraft overfor lokale, regionale og nasjonale myndigheter. Blant målene er å få til en endring av jordbrukspolitikken slik at den tjener småbøndernes interesser, styrke kvinners rett til jord, og vise hvordan utvinningsindustrien får negative følger for bøndene.

Sør-Afrika ligger på verdenstoppen når det gjelder størst økonomisk ulikhet. Millioner av sørafrikanere bor fortsatt i uformelle bosettinger og slummer, med dårlig tilgang på vann, elektrisitet og tilfredsstillende sanitære forhold. Og selv om de rike vingårdseierne igjen har åpnet for turisme og tjener stort på eksport, lever arbeiderne som har bodd og jobbet på gårdene i generasjoner ofte under fattigdomsgrensa.

I landsmøteperioden har Fellesforbundet bidratt med 2,4 millioner kroner

til Norsk Folkehjelps program i Sør-Afrika. Vi har også fått støtte fra flere av forbundets klubber og avdelinger til ulike formål, på nær to millioner kroner til sammen. Fellesforbundet sentralt har ut over den faste avtalesummen bevilget 680 000 kroner til kriser i samme periode.

Takket være bidragene fra Fellesforbundet står våre partnerorganisasjoner i Sør-Afrika bedre rustet i sitt arbeid for rettferdighet.

Tusen takk for støtten og samarbeidet i landsmøteperioden.

Jan Olav Andersen
styreleder i Norsk Folkehjelp

Norsk Folkehjelp er fagbevegelsens humanitære solidaritetsorganisasjon. Vi jobber med internasjonalt utviklingsarbeid, sanitet og redningstjeneste, humanitær mine- og eksplosivrydding og flyktning- og integreringsarbeid. Norsk Folkehjelp har rundt 16 000 medlemmer i Norge, og 2300 ansatte i 31 land.

NORSK FOLKEHJELP OG FELLESEFORBUNDET I SØR-AFRIKA

I 1992 var Norsk Folkehjelp en av de første utenlandske organisasjonene som etablerte seg med eget kontor i Sør-Afrika. Vi støttet organisasjoner som fremmer demokratisering og rettferdig fordeling av landområder og naturressurser. Trust for Community Outreach and Education (TCOE), Women on Farms Project (WFP) og Abahlali baseMjondolo Movement SA (AbM) er viktige samarbeidspartnere for Fellesforbundet og Norsk Folkehjelp.

TCOE bistår lokale interessegrupper og driver påvirkningsarbeid, spesielt for landsbygduitvikling og kvinners og landarbeidernes rettigheter. Målet er at lokalbefolkningen selv kan for-

mulere sine krav og lede kampen for matsuverenitet, økologisk rettferdighet, jordbruksreformer og kontroll over naturressursene. Gjennom samarbeidet gis det også støtte til det sørafrikanske fagforbundet CSAAWU.

WFP er en feministisk utviklingsorganisasjon som arbeider for å styrke kapasiteten til kvinner som bor og jobber på kommersielle gårder, slik at de kan gjøre krav på sine rettigheter og bedre sine arbeids- og levekår. Gjennom forskning, opplæring og påvirkningsarbeid ønsker WFP å utdanne flere kvinnelige ledere på landsbygda og bygge sosiale bevegelser som kjemper for landarbeiderkvinnenes rettigheter.

AbM er en av de største sosiale bevegelsene i Sør-Afrika med over 80 000 individuelle medlemmer i fire ulike provinser. De slåss for bedre boliger, rettigheter til land og tilgang til sosiale tjenester. AbM er grunnlagt og drevet av slumbeboerne selv. Kampen mot korrupsjon er også en viktig del av innsatsen.

Utgitt av: Norsk Folkehjelp
Trykk: LO Media
Layout og tilrettelegging: Kirsti Knudsen og Anne Vines
Foto: Norsk Folkehjelp og Sara Kvam, Fellesforbundet
Tekst: Norsk Folkehjelp, Nina Hanssen og Vegard Grøslie Wennesland

STERKE KVINNER OG TØFFE KÅR

I den store utstillingshallen i Kleinplasje i Western Cape er over 200 kvinner i landbruket samlet for å dele sine erfaringer. Nettverket Women on Farms Project (WFP) – en av Norsk Folkehjelps samarbeidspartnere i Sør-Afrika som støttes av Fellesforbundet – står bak arrangementet.

Trebarnsmoren Matheko Mohobo (52) i WFP kom fra Eastern Cape til Western Cape i 1993. Hun er tidligere vingårdsarbeider, men sa opp jobben da hun ble seksuelt trakassert av sjefen. Samtidig hadde hun utfordringer på hjemmebane.

– Av og til må du ta et valg og si ifra. Det var beintøft, men jeg forlot jobben etter at sesongen var over og flyttet alene inn i en *Squatter Camp* der jeg fremdeles bor, forteller hun. – Fellesskapet i Women on Farms betyr enormt mye for meg.

Squatter Camps er uformelle bosettinger med hytter laget av tre, papp, tinn og annet skrapmateriale. Skurene mangler innlagt vann, strøm og avløpssystem. En viktig sak for WFP er å bedre forholdene og sørge for at gårdsarbeiderne er trygge både på jobben og hjemme.

BEINHARD VIRKELIGHET

Hvilke utfordringer møter kvinnene som jobber i landbruket? Hva slags arbeidsforhold har de? En av dem som sitter på mest statistikk på dette er Carmen Louw, lederen av Women on Farms. Hun representerer også organisasjonen på nettverkssamlingen.

– Dette er ikke noen vanlig marked. I dag har vi samlet oss for å dele tøffe

opplevelser og støtte hverandre, forteller hun.

Louw har i flere år jobbet med å bistå kvinner som har blitt utsatt for vold og trusler. På nettverkssamlingen står mange av dem fram med historiene sine. Det er sterke fortellinger om familier som ble kastet ut av hjemmene sine uten forvarslar, slik at de mistet alt de eide og også retten til offentlige tjenester.

Mange av kvinnene har blitt tvunget til å flytte fra landsbyen de har bodd i hele livet – der de i alle fall kunne dyrke egne grønnsaker og kanskje ha noen dyr – til trange hytter i urbane slumstrøk. I tillegg blir mange kvinner utsatt for både voldelig trakassering og diskriminering. For sørafrikanske kvinner har fortsatt begrenset tilgang til jord, frø og mat på grunn av sin lave sosiale status i samfunnet.

GIFTIGE SPRØYTEMIDLER

Charmaine King (41) er sesongarbeider med barn på 24 og 18 år. I tillegg har hun adoptert en fireåring. Hennes fremste kampsak er at vingårdseierne må begynne å respektere gårdsarbeiderne.

For ti år siden var det en del streiker og uro blant vingårdsarbeiderne. Ett av

kravene var en ny minstelønn på 105 rand per dag, noe som ville bety en 50 prosent økning. Arbeiderne krevde også i større grad kollektive forhandlinger framfor forhandlinger på individnivå. Dette styrket fagforeningene, men fortsatt er det store utfordringer i landbruket.

Sør-Afrikas befolkning vokser med nesten to prosent hvert år. Fortsetter det i dette tempoet, vil befolkningen som var på 49 millioner i 2009 bli på hele 82 millioner innen år 2035. Det betyr at matproduksjonen eller -importen må mer enn dobles for at alle skal få nok mat.

– Vi gjør alt for gårdeierne og sørger for gode avlinger, og da synes jeg det er grusomt at de ikke engang tar seg bryet med å varsle arbeiderne når de skal sprøyte med giftige plantevernmidler. Vi får giften rett på kroppen og i klærne, og har jo ingen mulighet til å skylle den av oss når vi er på jobb. Det fører til stygge utslett, og mange får andre allergiske reaksjoner. Giften trenger også inn i boligene. Min mamma har astma og er syk på grunn av giften, forteller Charmaine King.

– Jeg liker jobben min, men giften dreper oss sakte. To ganger har jeg vært på sykehus fordi jeg ikke fikk puste.

Norsk Folkehjelps samarbeidspartner Women on Farms – som støttes av Fellesforbundet – arbeider for å bedre forholdene for de kvinnelige gårdsarbeiderne og sikre at de er trygge både på jobben og hjemme.

KAMPEN FOR BEDRE ARBEIDSFORHOLD OG VERDIGE BOLIGER

I januar 2023 dro seks representanter for Fellesforbundet til Sør-Afrika for å besøke Norsk Folkehjelps samarbeidspartnere. Faglig-politisk rådgiver i forbundet, Vegard Grøslie Wennesland, formidler her noen av sine inntrykk fra den begivenhetsrike turen.

Western Cape er den fjerde største av de ni provinsene i Sør-Afrika, og ligger på sørvestkysten av landet. Under vårt besøk der møtte vi de ansatte og ledelsen på et meieri, arbeiderne på Robertson-fabrikken, samt organisasjonen Rural Legal Centre.

Planen var at vi i utgangspunktet skulle treffe arbeiderne på meieriet, men dagen før fikk vi vite at de ikke hadde fått fri for å møte oss. I stedet ble det derfor et møte med tillitsvalgte fra CSAAWU og ledelsen. Det hele utviklet seg til et klassisk konfronterende møte, der de tillitsvalgte og ledelsen var uenig om ivaretagelsen av arbeidernes rettigheter.

På slutten av dagen fikk vi likevel

i stand et møte med arbeiderne etter arbeidstid. De fortalte om en ledelse som var kontrollerende og som ansatte egne personer til å passe på og overvåke de ansatte. Dersom de ble hjemme med sykt barn uten å få tillatelse først(!), kunne de bli straffet. Lønna er så vidt til å leve av – 5000 rand (i underkant av 3000 kroner). Det er snaut når månedlige matkostnader er på rundt 4900 rand. Selskapet gir noen økonomiske fordeler i tillegg, men dette gjør i realiteten de ansatte avhengig av bedriften.

På møtet oppsto det også en interessant diskusjon om mulighetene for å gå til streik. Arbeiderne hadde for en kort tid tilbake streiket mot et oppkjøp fore-

tatt av et israelsk selskap. Streiken ble dyr for mange, likevel snakket de nå om en ny streik. Dette skremte imidlertid ikke arbeidsgiverne, som følte seg ganske ovenpå: «Streik da vel. Hadde dere villet det, så hadde dere gjort det allerede».

Da det ble tatt opp blant arbeiderne at de måtte ha en konkret plan for en eventuell konflikt, ble det tydelig at den manglet. Det virket som om det kanskje var større vilje til å jobbe systematisk med å innhente informasjon om bedriften. Hvem handler den med? Hvor stort er overskuddet?

FØRSTE BESØK FRA INTERNASJONAL FAGBEVEGELSE

Forrige gang Fellesforbundet var på besøk på Robertson-fabrikken, fikk vi ikke møte arbeiderne inne i lokalene. I stedet måtte vi stå utenfor porten for å snakke med dem. Denne gangen hadde dette endret seg, og de tillitsvalgte fortalte at vi var den første internasjonale fagbevegelsen som fikk adgang til fabrikken for å møte arbeiderne.

Vi ble tatt imot med spontan applaus fra et syttitalls arbeidere da vi ankom i lunsjpausen. Selv om dette var et lite skritt i riktig retning, var historiene de fortalte om arbeidsforholdene fortsatt sjokkerende. Ingen hvite var til stede på møtet eller i kantina. Det samme gjaldt garderobene. Toalettene var separate for hvite og svarte. Apartheid lever i beste velgående nesten 30 år etter frigjøringen.

Det kan likevel virke som om internasjonalt press og engasjement fungerer. Da vi to dager senere skulle ha en workshop med CSAAWU i Cape Town for

Arbeiderne på Robertson-fabrikken kunne fortelle mange sjokkerende historier om arbeidsforholdene sine.

å diskutere videre samarbeid, fortalte arbeiderne på Robertson-fabrikken at de først ikke fikk fri for å delta. Men så snart de nevnte at det var for å treffe internasjonal fagbevegelse, var det i orden for ledelsen. Det nytter tydeligvis med internasjonal oppmerksomhet.

ØKENDE SATSING PÅ TURISME

Stellenbosch-regionen preges også av landbruk og særlig vinproduksjon. Det er en stadig økende trend at vingårdene ønsker å satse på turisme vel så mye som på selve vinproduksjonen. Og når gårdene får besøk av – som oftest hvite – turister, virker det som om de svarte arbeiderne må holdes skjult. Dette fører til store problemer for mange arbeidere. De mister jobben og blir forsøkt presset ut av boligene sine – bølgeblikkskur som ofte ligger vegg i vegg med de fancy vingårdene.

Men arbeiderne har imidlertid rett til å bli boende. Og heldigvis finnes det organisasjoner som er villig til å ta saken deres. Samarbeidspartneren Woman on Farms jobber med rettigheter til kvinner på gårdene i Cape-regionen. De har særlig fokus på arbeidstakerrettigheter, vold mot kvinner og landrettigheter. De har også nylig hatt en kampanje mot bruk av sprøytemidler i jordbruket. 67 produkter som er forbudt og produsert i EU brukes i Sør-Afrika. Altfor ofte uten at arbeiderne har nødvendig beskyttelse, og med barn som leker rett i nærheten av der det sprøytes.

LONGLANDS – EN SUKSESS-HISTORIE

Woman on Farms tok oss med for å treffe to lokalsamfunn som kjemper for retten til å bo. Det første – Longlands – var en slags suksesshistorie. Gjennom mange år hadde en gruppe kjempet fram retten til bolig gjennom flere rettsrunder som involverte både lokale myndigheter og en lokal utbygger.

Vi møter noen av beboerne i skyggen utenfor en av boligene som nylig er satt opp. Her er det asfalterte veier, og husene har innlagt strøm og vann. Ifølge sør-afrikansk lov skal det bygges boliger for lokalbefolkningen når det etableres store utbyggingsprosjekter. Det skjer imidlertid ikke av seg selv, og derfor er hjelpen fra organisasjoner som Woman on Farms viktig. Beboerne vi traff i Longlands var

Et viktig mål for Norsk Folkehjelps samarbeidspartner Women on Farms er å forhindre at vingårdsarbeiderne blir kastet ut av boligene sine.

tydelig på at de aldri hadde fått disse boligene uten hjelp fra organisasjonen.

Selv om boligsituasjonen for disse menneskene var de beste vi så i Sør-Afrika, er det fortsatt store sosiale utfordringer her. Arbeidsløsheten er høy, og de som hadde jobb var stort sett sesongarbeidere. Kriminaliteten i området er også stor. Håpet er likevel at Longlands kan vise at det er mulig å skaffe boliger for vanlige arbeidere, og at det også kan skje andre steder.

NO WOMAN, NO CRY

Hvis det første besøket i Stellenbosch-regionen var en suksesshistorie, var det tilbake til hverdagen på neste besøk på

gården Maliniique i Samondium. Der møtte vi kvinner i en uformell bosetting rett ved siden av en vingård. Den nye eieren der ville gjøre som mange andre gårdeiere i området – satse mer på turisme. Da er de svarte fattige arbeiderne «i veien» for det vakre ytre som de forsøker å selge.

Så godt som samtlige arbeidere på denne gården hadde mistet jobben, og mange ble truet med utkastelse. Woman on Farms har bistått lokalsamfunnet med å få ivare tatt beboernes rettigheter. Arbeiderne er beskyttet av flere lover, men siden få har oversikt over disse lovene, får rike landeiere ofte gjøre som de vil.

Mange av møtene Fellesforbundets representanter deltok i ble avsluttet med sang og dans. Det gjelder å holde humøret oppe til tross for dårlige arbeidsforhold.

Som ved mange av de andre møtene vi hadde på turen ble møtet avsluttet med sang og dans. Det er ofte samme melodi og akkompagnement. En dame starter å synge, og resten svarer med sang og klapping. Teksten varierer litt, men er av typen «We are the workers» eller «We are the women». På denne gården var svaret på «We are the women» en strofe fra Bob Marleys «No woman, no cry». Passende,

ettersom det på gården ved siden av dyrkes cannabis på offentlig lisens. Høye på inntrykk, fortsatte vi turen.

MANGE DREPTE AKTIVISTER

Under besøket møtte vi også samarbeidspartneren Abahlali BaseMjondolo, organisasjonen for slumbeboere som ble stiftet i 2005 ut av frustrasjon over situasjonen til dem som bor i de uformelle

bosettingene. Møtet starter med noen øyeblikk stillhet for å minnes en drept medaktivist i Swaziland. 25 medlemmer av Abahlali er drept siden oppstarten i 2009, inkludert fire det siste året.

Dette var en sterk start på dagen. Abahlali mener at aktivisme har blitt kriminalisert og at myndighetene er redd for organisering utenfor de etablerte strukturene. ANC-medlemmer og politi er dømt for flere av drapene, og organisasjonen har blitt overvåket. Dette ble bekreftet av flere også utenfor organisasjonen selv. «ANC hater oss».

Abahlali er en grasrotbevegelse som organiserer folk i uformelle bosettinger, det som på folkemunne kalles slum, der bølgeblikk utgjør vegger og tak. I disse områdene bor folk svært tett og uten grunnleggende fasiliteter som toaletter, dusj, vann, kloakk og strøm. Eksempelvis kan 12 000 personer dele på seks toaletter og fem vannkraner. Områdene er svært farlige, og kvinner kan bli utsatt for overgrep og voldtekt på vei til toalettene.

Abahlali ønsker at de som bor her skal leve i verdighet og trygghet. De sier:

– Den demokratiske regjeringen har sviktet disse menneskene. De ble lovet land, bolig, rettigheter og verdighet. De har ikke fått noen av delene. «Vi står alene».

NYTT FRA NORSK FOLKEHJELPS SAMARBEIDSPARTNERE I 2022

I Sør-Afrika ga menneskerettighetsorganisasjonen SERI juridisk støtte til 326 medlemmer (40 kvinner) fra gårdsarbeidernes fagforening CSAAWU som kjempet for høyere lønn og for retten til å protestere mot Oak Valley Estates' diskriminerende tildeling av boliger for ansatte. CSAAWU vant fram i retten.

Med støtte fra Women on Farms fikk gårdsarbeidere på Longlands vingård etter nesten ti år innsats skikkelige boliger. I 2022 flyttet 188 familier inn i sine nye hjem. 98 andre hus er for tiden under oppføring, og det er opprettet overgangsboliger for 84 familier som fortsatt venter på sin faste bolig.

SERI ga også 36 Abahlali-medlemmer (28 kvinner) og provinsledelsen opplæring i parajuridiske ferdigheter i utkastelsessaker, og 28 samfunnsledere deltok på et to-dagers kurs om samfunnets rolle i oppgraderingen av uformelle bosettingsprogrammer.

SERI gjennomførte i tillegg en workshop med 32 CSAAWU-tillitsvalgte (14 kvinner) for å styrke deres kompetanse på boligrettigheter og arbeidsrett. Abahlali forsetter å utfordre regjeringen på bedre boliger, korrupsjon og ansvarlighet, til tross for at fire av organisasjonens ledere har blitt drept under attentater bare det siste året. Over 50 medlemmer har blitt

arrestert, og mange andre er utsatt for trakassering og overgrep.

Etter drapene la samarbeidspartneren SALO til rette for et møte mellom visejustisministeren og Abahlali, mens biskop Rubin Philip holdt lukkede møter med ANC-ledelsen i KwaZulu Natal (KZN). Norsk Folkehjelp hadde en diskusjon med Southern Africa Human Rights Defenders om å gi støtte til Abahlali når det gjelder fysisk sikkerhet, og engasjerte Senter for studier av vold og forsoning for å gi psykososial støtte til ledelsen og lokalsamfunnet. Norsk Folkehjelp organiserte også en digital sikkerhetsopplæring for Abahlali.

AMBASSADØRENE HAR ORDET

Fellesforbundet har et eget ambassadørkorps som samarbeider med Norsk Folkehjelp om solidaritetsprosjekter i Sør-Afrika. En av oppgavene er å gjøre arbeidet kjent i egen organisasjon. Her er tre av dem som var med på turen i januar.

Jeg synes vi i Fellesforbundet spiller en viktig rolle gjennom vår støtte til Norsk Folkehjelp og partnerorganisasjonene i Sør-Afrika. Det betyr mye for organisasjonene, og får også stor betydning når myndigheter og arbeidsgivere ser at partnerne har internasjonal støtte. At det faktisk er noen som følger med på hvordan ting blir gjort og utvikler seg.

Jeg har tenkt at vi kanskje sprer oss på for mange organisasjoner, og at vi kunne fokusere på noen færre, men samtidig hørte vi også under besøket at mye henger sammen og at graden av samarbeid med Folkehjelpa varierer en god del. Turen vår med hovedfokus på ABM, CSAAWU og Women on Farms var veldig bra lagt opp. Dette er tre organisasjoner som ut ifra mitt ståsted er utrolig viktig for oss å samarbeide med.

Jon H. Svalbjørg

En stor takk til Fellesforbundet og Norsk Folkehjelps representant i Sørlige Afrika, Claudio Feo, for en sterk rundreise til mange organisasjoner med ulike roller for hovedsakelig de svarte i Sør-Afrika. Vi fikk mange ulike eksempler på den trakasseringen og undertrykkingen mange av dem opplever selv med sine «egne» ved makta. Det er nesten

ikke til å fatte at de kan motta oss hvite med den åpenheten, rausheten og takknemligheten de viste.

Innsatsen i Sør-Afrika er et kjempegodt eksempel på at vårt solidaritetsarbeid er viktig, og at det utgjør en stor forskjell for de flotte menneskene som kjemper hver dag for en mer rettferdig hverdag og den respekten alle mennesker har krav på.

Terje Fjellum

Kor store skilnader kan det vera innanfor same landegrense? Etter ein tur til Sør-Afrika kan ein byrja å undrast. Skilnader i språk, leveste, velstand og fattigdom, historie, syn på verda, korleis eit menneske blir sett på av utanverda, berre med grunnlag i fargen på huden. Sør-Afrika gjev eit grelt innblikk i korleis kolonistyre og institusjonalisert rasisme fungerte i store deler av verda for ikkje så mange tiår sidan, og som framleis finns den dag i dag.

Me kan velja å sjå vekk, og ha fokus på safari og turisme før me reiser heimatt, eller velja å sjå dei linene som gjeld for alle folk i alle land – retten til eit verdig liv kor du enn bur.

Tor Eivind Svoldal Djuve

På besøk i Sør-Afrika i januar 2023. F.v.: Inger Kristin Byberg, Heidi Gulbrandsen Smerud, Ameck Gillian Ayong, Terje Fjellum, Tor Eivind Svoldal Djuve, Tone Kristoffersen, Jon Halvor Svalbjørg, Vegard Grøslie Wennesland, Claudio Feo og Anja Harbitz.

Rik på mangfold

Fellesforbundet er tilknyttet nettverket *Rik på mangfold – en fagbevegelse for alle*. Nettverket drives av Norsk Folkehjelp og er til for LO-forbundene. Fellesforbundet har ved å bli med i nettverket forpliktet seg til å jobbe systematisk for et arbeidsmiljø fritt for diskriminering, med tillitsvalgte som gode rollemodeller. Forbundet skal også jobbe aktivt med å være trygt og inkluderende for alle, et forbund som verdsetter og bruker all kompetansen som fins i et mangfoldig arbeidsliv.

SØR-AFRIKA

Styreform: **Republikk**

Hovedstad: **Ingen konstitusjonelt fastsatt hovedstad. Pretoria (president/regjering), Cape Town (parlamentet) og Bloemfontein (rettslig)**

Flateinnhold: **1 219 090 km²**

(Norge: **323 802 km²**)

Folketall: **58 millioner (2023)**

Religion: **Kristne (86 %), tradisjonelle afrikanske religioner (5,4 %), andre (8,6 %)**

Språk: **11 offisielle språk, de tre største er zulu, xhosa og africaans**

BNI pr. innbygger (2022): **5570 PPP\$ (Norge 118 440 PPP\$)**

Aldersstruktur: **Under 24 år: 45 % (Norge: 30 %)**

Forventet levealder: **65 år (Norge: 82 år)**

Kilde: FN-sambandet/CIA

SOLIDARITET KJENNER INGEN LANDEGRENSER

Det ligger i ryggmargen til fagbevegelsen at vi har solidaritet med arbeidere og folk i andre deler av verden. Mange steder sliter folk med å få grunnleggende rettigheter både på jobben og i hverdagen sin. Vi må stille opp for disse.

Jeg er stolt av vårt samarbeid med Norsk Folkehjelp. Vi gir økonomisk støtte, både fra forbundet og fra avdelingene lokalt, men det viktigste er likevel at vi holder temaet varmt i organisasjonen. At engasjementet vokser.

Behovet for solidaritet blir ikke mindre. Vi skal stå skulder til skulder med våre kamerater i andre land. En av våre samarbeidspartnere fra sørafrikansk fagbevegelse sier det så godt: «En urett mot én er en urett mot alle. Derfor er samarbeidet viktig».

Takk for samarbeidet til Norsk Folkehjelp.

Forbundsleder Jørn-Henning Eggum

MINEHUNDEN EGGUM GJØR FRAMSKRITT

Minehunden Eggum på Norsk Folkehjelps globale minehundsenter (GTC) i Sarajevo i Bosnia-Hercegovina har gjort store framskritt. Han har forbedret sine tidligere ferdigheter samtidig som han lærer nye ting. Treningen har i perioden vært konsentrert om luktgjenkjenning. Dette betyr at treneren lærer Eggum å gjenkjenne lukten av eksplosiver i et kontrollert miljø ved å bruke karusellanordningen. Målet er å lære ham å skille

mellom lukten av eksplosiver og andre lukter.

Denne treningen fortsetter til Eggum kan finne sprengstoffet på karusellen. Deretter blir det øvelser der sprengstoffet er gjemt utendørs i åpne områder og bokser for å se om han kan finne det. For å sikre at Eggum og treneren kommuniserer godt, har de også jevnlig interaksjonstrening for å bygge et sterkere samarbeidsforhold.

GI DITT BIDRAG

Du oppfordres til å bidra økonomisk til arbeidet i Sør-Afrika. Det kan gjøres enten ved å opprette din egen innsamling på Facebook eller Spleis, til vippsnummer 10145, eller direkte gjennom bank til kontonummer 9001 08 76000.

FÅ INFORMASJON

For mer informasjon om samarbeidet, kontakt: Fellesforbundet v/Vegard Grøslie Wennesland, tlf.: 90 92 89 63/e-post: vegard.groslie.wennesland@fellesforbundet.no, eller Norsk Folkehjelp v/Heidi Gulbrandsen Smerud, tlf.: 91 62 42 93/e-post: heidis@npaid.org.

FØLG OSS

facebook.com/folkehjelp
twitter.com/norskfolkehjelp
Norsk Folkehjelp PB 8844 Youngstorget
0028 OSLO
Tlf.: 22 03 77 00
www.folkehjelp.no